

[Wissing]

ne. Et sådant ansvar må selvfølgelig også omfatte de økonomiske pligter. Fra fremskridtspartiets side vil vi derfor tage afstand også fra denne del af forslaget.

Den sidste del af forslaget vil jeg gå meget let hen over; den omhandler kun sikring af en række rettigheder. At der til rettigheder oftest er knyttet pligter, har man tilsyneladende helt overset.

At forslaget heller ikke fortæller noget som helst om, hvorfra de, der skal betale de betydelige omkostninger, der er tale om, skal skaffe disse midler, skal dog også nævnes. Det viser nemlig, at hele forslaget er udtryk for en helt urealistisk overbudspolitik, som forhåbentlig kun meget få medlemmer i dette ting kan tage alvorligt.

Fremskridtspartiet vil ikke medvirke til gennemførelsen af den slags forslag.

Henrik Toft (V):

Venstre er helt indstillet på at give bedst mulige vilkår for mødre og deres børn såvel i graviditetsperioden som i den første tid efter fødslen. Spørgsmålet er så, hvordan vi gør det bedst. Vi må appellere til, at så mange som muligt selv klarer opgaven; så bliver der bedre råd til at hjælpe dem, der ikke selv kan klare det.

At det skulle være muligt med rimelighed at fremsætte lovforslag og gennemføre dem i overensstemmelse med de punkter, der er stillet op i beslutningsforslag nr. B 42 om sikring af fødende kvinder, tror vi i venstre ligger et godt stykke ude på overdrevet.

Derfor anbefaler venstre ikke, at regeringen skal fremsætte lovforslag som foreslået.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Man kan genkende adskillige punkter fra tidligere forslag fremsat af kommunisterne, men jeg må da indrømme, at dette forslag er udvidet betydeligt.

Vi har også behandlet andre forslag om barselorlov i denne samling, og jeg vil gerne ligesom hr. Wissing spørge: hvor bliver de selvstændige og de medhjælpende hustruers barselorlov af? De er overhovedet ikke medtaget i de barselorlovsforslag, vi har haft til behandling.

Der er her fra tingets talerstol givet udtryk for fra mange partiers side, at vi skulle se at få forbedret barselorloven, og deri er det

konservative folkeparti enig. Men til dette forslag kan vi ikke medvirke.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil nok ikke tage så kategorisk afstand fra forslaget, men ligesom ministeren henviser til, at det må indgå i den samlede behandling af de fremsatte forslag. Jeg vil godt benytte lejligheden til at rykke for betænkningen fra børnekommissionen, så at vi kan få gang i arbejdet. Som det allerede er nævnt, ligger der jo en del forslag og venter på at blive behandlet. CD har også stillet forslag, som ligger og venter. Jeg forstår, det er en nødvendighed at vente for at få koordineret tingene og få det bedst mulige forslag gennemført.

I det forslag, der ligger her, er der mange gode ting; men der er ikke nogen, der siger, at det er den ideelle løsning; den må vi komme frem til gennem en udvalgsbehandling.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan tilslutte mig den almindelige venter på betænkninger, og medens vi venter, kan vi jo godt diskutere tingene videre.

Efter SFs mening har DKP fat i en ende her, som vi i de tidligere forslag ikke har gjort ret meget ved – hvilket i hvert fald var en mangel ved socialistisk folkepartis forslag – nemlig perioden før kvinderne føder. Det var ikke, fordi vi havde glemt det i forbindelse med SFs forslag, men fordi vi syntes, det hørte en anden lovgivning til.

Jeg synes, det er godt, kommunisterne nu tager fat på det, for fra de rapporter, vi får rundt omkring fra, ved vi, hvor svært det er for kvinder, der har arbejde, medens de går gravide, at få anerkendt de vanskeligheder, der er knyttet til graviditeten, som sygdom, der giver dem ret til dagpenge, for det er lægerne, der skal tage stilling til, om den pågældende gravide kvinde er syg eller ej.

Vi har i SF et idealforslag, som bygger på, at det må være den gravide kvinde selv, der er den bedste til at skønne, om det, hun fejler, altså den lidelse, hun har, er af en sådan art, at hun bliver nødt til at blive hjemme fra arbejde og bliver nødt til at have dagpenge. Jeg synes, det er meget vigtigt at få drøftet mulighederne for det.

Kommunisterne foreslår, at man skal kunne få fri fra sit arbejde og få fuld dækning